

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiul pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
 Pentru străintate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrația tipografică arhidieceană, Sibiul, strada Micșalarilor 47,
 și la expediția de inserțiuni Maasensat și Vogler în Viena, Pragă, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Micșalarilor Nr. 47.
 Epistole infrascripte se refuză. — Articuli nepublicabili un se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armonizate — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1412 Scol.

Cerculariu

catra toti inspectorii districtuali si invetitorii dela scolele confesionali gr. or. romane din arhidiecea a Transilvaniei.

Coformu regulamentului pentru tinerea cursurilor suplertorie, votatu de sinodulu arhidieceanulu la an. 1875 pentru tinerea acelor'a in a. c. 1878 se dispune si ordina precum urmeza:

I. Materile de pretractatu voru fi urmatorele:

1. Computulu dupa sistemulu metricu.
2. Limb'a materna (gramatic'a) in scolele populari.
3. Instituirea gradinei de scola dupa cartea intitulata „Pomaritul” de profesoru seminarialu Dim. Comsi'a.
4. Intrebarea: cum si in ce modu s'aru pot'e infintia reuniuni invetitoriesci?
5. Impartirea timpului si a materialulu se lasa la dispozitiunea respectivilor conducatorulu.
6. In orele libere se voru face deprinderi in cantari si gimnastica.
- II. Cursurile suplertorie voru tinea 10 zile, incependu dela 16 Augusta pana inclusive 25 Augusta st. v.
- III. Cercurile cursurilor, precum si conducatorii cursurilor suntu si remanu pe anululu curentu, precum urmeza:

1. Cerculu Sibiulu, conducatorulu directorul scolei capitale in Resinari, Ioanu Metiu.
2. Cerculu Alb'a-Iuliu'a, conducatorulu invetitorulu primariu din Branu, Teodoru Popu.
3. Cerculu Deva, conducatorulu directorulu scolei din Hatiegu, Basiliu Florianu.
4. Cerculu Idicelu, conducatorulu parochulu de acolo, Galathionu Siaganu.
5. Cerculu Cosiogn'a, conducatorulu parochulu de acolo, Teodoru Cortea.
6. Cerculu Brasiovu, conducatorulu

torulu directorulu scolei nostre normale de acolo, Georgiu Belissimu.

7. Cerculu Sighisiora, conducatorulu capelanulu si invetitorulu Dimitriu Moldovanu.

8. Cerculu Abrudulu, conducatorulu invetitorulu dela la scoala normala din Bradu, Nicolau Aronu.

9. Cerculu Fagarasulu, conducatorulu parochulu din Gridu, Iacobu Urdia.

10. Cerculu Desu, conducatorulu invetitorulu din Borgo-Frud, Iacobu Onea.

Incutu pentru cerculu Sibiulu se observa, ca pre langa conducatorulu numitu mai in susu, profesoru lu seminarialu Dimitriu Comsi'a va tinea prelegeri practice pentru instituirea gradinilor de scola.

IV. Fie-care invetitorulu pana in 1 Augusta a. c. st. v. va av'e se se inscintizeze la inspectorii districtuali de scola (protropesbiterulu concernentu) si s'arete, ca la care din cercurile cursurilor suplertorie volescu a lua parte.

V. Inspectorile districtuale va face o consemnare despre toti invetitorii din tractulu selu, impartindu-i dupa cercurile, in cari s'au declaratu a lua parte la cursurile suplertorie, insemnandu si aceea, deca vre-unu invetitorulu din ori ce cauza n'aru pot'e lua parte la aceste cursuri.

Pe bas'a acestee consemnari va dispune in comunele respective a se face colete de bani pentru acoperirea diurnelor de cate 50 cr. pe di, si incutu sum'a recerutu pentru acelu scopu nu s'aru pot'e acoperi din colecte, aceea cu incuviintierea comitetulu parochialu, se se suplinesca din fondurile scolastice, unde existu, sau chiar si din avera bisericoesca.

Aceste consemnari dimpreuna cu banii ce aru incurge se se subterna acestui consistoriu celu multu pana in 10 Augustu a. c. st. v., spre a se pot'e distribui si trimite diurnele in drepta proportiune.

VI. Conducatorii cursurilor voru primii diurne J. R. 20. cr. pe di, cari

se voru da din banii pusi la dispozitiunea consistoriului din partea sinodului spre scopuri scolastice.

Inspectorii districtuali voru dispune, in cutu va fi prin putinta, in curatirea gratuita a invetitorilor la crestini nostri din locul, unde se tinea cursurile suplertorie.

Consistoriulu arhidieceanulu as'at'epa dela invetitorii, ca campaniunu bine inalta loru chemare, se grabesca a se folosi de tote ocaziunile, prin urmare si de ocaziunea acestoru cursurilor suplertorie, spre a progresa in calificatiunea loru de adeverati educatori ai tineriei scolastice.

Instructiunea pentru conducatorii cursurilor suplertorie s'a comunicatu prin cerculariulu de aici din 15 Iuliu 1875 Nr. 1522; aceeași instructiune remane in vigoare si pentru cursurile din acest anu, cu schimbarea terminilor loru, ce s'au aratu mai in susu.

Din seditia consistoriulu arhidieceanulu ca senatu scolarulu tinea in Sibiulu la 6 Iuliu, 1878.

Pentru Escelen'a Sa D-lu arhidiepscopu si metropolitu:

Nicolau Pope'a m. p.,
 Archimandritu si vicariu arhidiepscopescu.

Sibiul, 1931 Iuliu.

Dou'e eveneminte am inregistrat in revista nostra din urma, am'endou' destul de momentose de a nu le trece cu vederea ca pe nise int'mplari de di. Unul este asezarea principinulu de corona in castelul regal al Boemiei si altul intrarea trupelor austro-unguresti in Bosnia.

Evenemental cel dintai, dupa infat'isirea lui esterior, s'ar pare a nu av'e alt'a insemnatate decat placerea sau dora trebuinta principinulu de corona de a se deprinde in chemerisirea economiei sale. Cel de al doilea, o implinire a unei sarcini luate de imperatiu asupra dela congresul din Berlin.

In imp'ugurarea de fata a le imperatiu austro-ungare am'endou' vor

av'e urmari de mare intensitate politica. Dualismul reinnoit inca pe dece ani inainte este pus in alternativa de a se consolida sau de a face loc unei transactiuni nou'e, conform aspiratiunilor multor popore din monarhie.

Findca in politica simfentamela are forte putina trecere, nu vom judeca evenemintelu din cestiune dupa dorintele nostre. Minte va cunta mai intaiu sa o ferim de tote inruntile cari i-ar put'e intinea judecata si apoi sa ne dam sama la ceea ce este cu putinta dupa calculu omenescu a ne aduce vitorulu.

Trecutul monarchiei de dou'e deci si opt de ani incoace ni s'ar pare a ne da drept la a doua parte a alternativei, adeca ca suntem in ajunulu unei transactiuni nou'e, care sa se termine cu o schimbare de sistem politic. Dada consideram insa ca la o astfelu de transactiune se cer elemente forte puternice, cari sa fie in stare a o pune in miscare si a o realiza, trebuie, din capul loculu, cel putiu pentru acum, a renunta la o asteptare de natura a-casta. Elementele din cestiune in ceea ce priveste lanturul monarchiei, si dac'a nu am put'e deca sa lipesc cu totul, ele ni se par nesuficiente pentru opera asa grea. Cele din alara s'unt atat de subtrase prevedereli omenescu, incat nici diplomatii cei mai deprisnu nu pot calcula cu siguratate cu ele.

Probabilitatea cea mai mare este asa dar pentru consolidarea sistemulu de astazi si este de credut ca am'endou' evenemintele de cari vorbiram mai sus vor infintia spre acest sforsit. Modificari in periferia sistemulu actual s'unt posibile; ele insa nu altereaza fondulu, adeca temeiul sistemulu.

Inca in timpul infintarii acestui sistem, dincolo de Laita, era aproape ca pentru unele feri sa se creze o pozitiune cum cum este cea a Croatiei dincoaci de Laita. Nerabdarea Cechilor din Boemia si Moravia si a Slovenilor din Carintia si Carniola: pre-

FOIȚA.

Lui Vasile Alecsandri.*

Latina Gint'e a regiun',
 In'te las' lumii Gint'e mari.
 Ea poart'a in frunte-o stea divina,
 Lucezii prin'tii seculari.

Asa ai di putenic, cantand, dela Miroesti Privighitoare dulce, a limbii romanesce!
 Si inimile nostre, saltate de mandrie,
 La falnicu-ji cantare. Iavor de poesie
 Ce-ai mangaiatu cu versu-ji al Rouaniei sin,
 Si astazi esti podoba a neamulu Latin!
 Menit ai deose de fire, cu dorul teu feribute,
 Purtand faclia minji sa mergi tot inainte,
 Lasand lumina n' urma-ji si n' jurul teu scantei
 Spre care vitorulu sa n'drepte pasii sei!
 Urasta-ji e mara, chemarea ta e sfanta,
 Si t'era cea frumoasa ce doineie ji cant'a,
 —Odr prea scump,— la sinu-ji cu drag te-a leganat,
 Si sorta ta, poete, de sorta-i, a legat!

* Aceste versuri au fost imp'inate in foaie aluzatoare p'instre opejii baschetului dat in 2 Iunie de un mare numar de cetatani din Bucuresti in onora c'ant'arului gintei latine.

Caci indelung fu roaba—ea, cnib de viteje—
 Si tu c'antatu sigur, pe mandra ei campie;
 Ea, ad'i e liberata de jugul cel strain,
 Ear cantul teu e cantul tot nemului Latin!

Dar asculta, un fream't, din munte pana n'
 S'unde in ji dulce, e versul doineie tale,
 Femeceat'ore s'ofita, ce-a alinat ugor,
 A nostre sup'inta, cu tainicul teu dor.

In venile amare, de gromnic ugor,
 Povestile-ji bitrane, de dalba veteje,
 Imbarbat'ana inimi ji n' sufletu au pus
 Al mangierii balsam ji p'acea an adus.
 Cu drag ji lung privim' astelu-ji inhibitor,
 Cules'am in dumbrave, manunchi de lacra
 miere,
 Vegutam, iar cu tine, Bosforul stralucit,
 Veneci, Alhambra, Oceaniul nesfirjit,
 Visatam visuri multe si dulci si fericite!
 Legende multu doineie, Pastelui salmuite,
 Conori de frumsete, de pe-al Moldovei
 plaiu,

Ce-ji farmecul simfinea, visandu-nu in raiu!
 Si in flus cand la lupat' epitala pentru ferat,
 Omenii nostri mandri si dugmanu n'fruntaru
 Ai buclucat in lanturi, prin falnicul teu cant:
 Ce-an fost, ce vor fi iar'a si astazi cine suntu!

Privesc imp'ure-ji, aici ce te admiru
 S'au infritit cu gandul a'icea se uniri
 Sa te serbatoreasca, prividu te cu dor,
 Ionca stralucita a scumpei ferii lor!
 Ear la acest'a mandra, frumoas' serbatore
 Si in mijlocul apru priose si odore,
 Ce-oduce Romanii, astazi, poctului Latin;
 Cu slaba mea cantare, acest palhar inchin!
 („Convor. literare.”)
 D. C. Olănescu.

Jertfa scolarilor.

„O ora n'trag'a a trecut,
 Baiatul nu-mi mai vine;
 La scola dor e rehnut,
 De-ji se port'a bine.
 Me du ce se ved, ce s'a n'templat,
 Caci sum nelincicita!”
 O mama gite, si'n sburat
 La scola e sosita.
 Scolarii sed in clasa lor
 Si n' cant'a voinescu,
 Si n' vesel chor si ciobor
 Fa e cam'e barbatescu.

Caci astel seama si-an fost tras
 S'ajute si ci t'era:
 O ora n' di e de r'omas
 La lucr'u n' scola s'era!

Si sarutatu pe fiul seu
 „O lacrima feribute,
 Ea gite: „Da, cu Dumnezeu,
 Lucreza inainte;
 Si seama, ce veji face voi
 Cu mani nevoitate,
 La toti, cari suferu pentru noi,
 S'aduca sanatate!”

Engen Sltovan.

* („Cantul ginteii latine”),
 poesia de V. Alecsandri, musica de
 Maestro Marchetti. Reductiune pentru
 piano. Bucuresci-Gebauer. Pretul ca.
 80 cr. a la. Inca si frumoasa musica a
 imnulu latin.

cum și a ultramontanilor din Tirol, au alterat pentru atunci realizarea acelei idei și după cum se scie, vrând nevrând, bine rău, toate țările au fost trase fără de nici o considerare în senatul imperial după cum este astăzi în ființă. Pentru că totuși pe când (în 28 Februarie 1867) Cechii emiseră un manifest electoral, prin care provocau poporul să algea țările pe acei dela care sperau că vor face opoziție lucrurilor ce erau în curs, pe atunci arhiducele Carol Ludovic merge la Praga spre a cerea pe împăratul Ferdinand, în realitate însă, a înfuița asupra proprietarilor mari ai Boemiei să algea în înțelesul sistemului ce se inaugura. Urmările au arătat că majoritatea cehică care cu puțin mai înainte era 156 contra 76 voturi s'a schimbat într-o minoritate de 179 contra 209 voturi. Proporțiunea aceasta de voturi s'a mai schimbat de atunci, însă nu în favorul opoziției sistemului dualistic.

Astăzi dacă va fi ca ducerea principelui de coroană la Praga să aibă vre-o înfruntare politică, nesimțit că o va avea. Nu credem însă că înfruntarea va fi pentru resturarea sistemului.

De intrarea trupelor imperiale în Bosnia încă vedem că se începuse unele speranțe în direcțiunea unor schimbări de sistem politic. Dintr'un manifest electoral al Croaților, publicat în zilele aceste, inse se vede, că Croații s'nt departe de a deduce din evenimentul acesta vre-o schimbare în sistemul dualistic de stat. De nici o parte a monarhiei dăce manifestul, n'a fost vre-o luptă hotărâtoare în contra formei dualistice de stat. De aceea deputații Croației au potrivit voiturile lor în afacerea aceasta printr'fili naționale și economice ale țerei (Croației), nici decum inse printr'fili politice, cari n'ar fi dus la alt scop decât a pune Croația între Austria și Ungaria ca între două petri de măr, spre a o strivi, sau între două curenturi, spre a o acoperi cu undele sale.

Nici Austria nici Ungaria nu ar suferi, nu ar permite astfel de idei, prin care deputații Croației, hotărând majoritatea cu vre-o câte-va voturi să «fășie sistemul zidit de cele două jumătăți».

Din manifest se vede mai departe, că Croația pune mare preț pe voia în coroni, în contra cărei nu vovesc să întreprindă nimeni și despre care este conștient că doorece înafra de toate susținerea pactului dualistic.

Este foarte firesc lucr, că în direcțiunea aceasta se vor concilia toate elementele de o ponderanță mai însemnată în ambele părți ale imperiului. Posibilitățile din afară nu trag mult în câmp, pentru că acele pot să fie; pot inse să lipască, cel puțin pe un timp 6-re care.

Întrebăm, ce vom face noi în împrejurările ce ni le arată perspectiva aceasta întemeiată pe ceea ce este mai probabil, când noi ne izolăm de toate puterile din stat și noi nu avem nici un razim nici în launtru nici în afară?

Nu deducem mai departe concluziunile din premisele de mai sus; prezentăm situațiunea așa precum este și rugăm cu deosebire pe inteligența noastră să mediteze asupra situațiunii și să facă apoi ceea ce va afla că e bine să se facă.

Revista politică.

Occupațiunea Bosniei și Ertegovinei este astăzi în fruntea ordinii zilei în toată presa din Austro-Ungarie. Astăzi aducem ordinul de și al comăndei armatei de ocupațiune:

Soldații!

Revoluții civil în forma cea mai înfricoșată, lupta religioasă și de rasă purtată cu mult fanatism la granițele

noștre, au silit sute de mii de fugari să caute scutiții dinaintea crudelelor urmărituri pe pământul austro-unguresc.

„Maj. Sa imperatru, preamnatul nostru beliduce, nevoind ca teritoriul se să devină arena ninsurilor straine a narchice, nevoind în fine a suferi mai departe în țările vecine turburările cari amenințau serios liniștea și siguranța noastră, în infelurile cu toate puterile europene și cu consimțământul Porții a hotărât a pune capet acestei stări fatale prin ocupațiunea Bosniei și Ertegovinei.

„Credinșoșii principilor de loialitate, cari au fost tot de-a astădată nu pofta de encurcări, ci grăia indispensabilă de binele nostru comun, care ne demandă a trece preste granițele imperiului.

„Soldații! Problema voastră este clar desemnată!

Aici se amintesc de cele ce s'au ășis în proclamațiunea către populațiunea Bosniei și Ertegovinei în privința respectării tuturor drepturilor populațiunii ce apoi continuă:

„Ascultarea ce ași dovedit cu bucurie tot-donna față cu ordinelor preamnatului nostru beliduce, disciplina voastră esemplară lmi dau garanția că mai sigură că voi fi în stare a-mi ține promisiunea dată.

„În executarea misiunii încredințate mie nu voin suferi nici un amestec și me voin să opun opozițiunii ori din ce parte ar veni.

„Soldații! Problema voastră, nobilă și sublimă în scopurile sale este foarte grea!

„În urma raporturilor din țările în care intrați și stau înainte marșuri ostensioșice, ocrotire defectuoșă, lipsă și strapațe de tot felul.

„Me încred deplin în puterea voinței și perseverenței voștre; pentru voi nu e nici un obstacol destul de mare, ca să nu învingeți cu ușurință.

„Încă odată soldații! ve rețepet nu ve duc la victorii, ve duc la lucruri greș, îndepărtați în serviciul umanității și civilizațiunii.

„Cuvintele aceste de atătea ori aplicate în mod abuziv, sub aripile vulturului duplu, să ajungă la autoritate îndoită, la nouă splendoré și valoare adevărată. *Philippicos.**

Occupațiunea Bosniei și Ertegovinei se face după toate formulele de drept, pentru că tratatul de pace este ratificat de imperatul și regele și tot așa și de celelalte puteri europene. Cât de îndelung va fi ocupațiunea nu se scie. La totă întimplarea ea va ține până împăriașia osmanică va fi curată radical de toate relele de care este bântuită.

Colonelul Angelescu este denumit guvernator civil și militar al guvernului român în Dobrugea. Luarea în posesiune a Dobrugei se va face în toată forma numai după ce o vor fi parșisit. Bugii. De o cură dată Angelescu a luat cu sine numai unsprezece ofițeri din statul major.

Correspondențe particulare

de „Telegrafului Român.”

Alba-Iulia, 29 Iunie 1878. Die Redactor! Eram ca ștudent la universitate. Atunci într'o o convorbire cu un destins bărbat român despre înfațământul și indolența romanilor diferită de cauzele comune și ca effus din această despre misera stare a cauzii noastre naționale, densul me apostrofa în modul următor:

— Dta ești Alba-Iulian, așa-e?

— Da.

— Ești dară din centrul, din inima Transilvaniei, a— Transilvaniei, care a suferit românismului. Nu despera dară. Până când inima simte și bate, și eu ved că simte și bate, până atunci corpul încă trăiește.

Frumoșe, poetice și însuflețitoare cuvinte erau aceste pentru mine tânărul Alba-Iulian cum eram atunci.

Trecură mulți ani de atunci. Ași nu mai sun la universitate. Ași locuiesc și trăiesc în Alba-Iulia, și pe lângă iluziunile mele frumoșe din tinerețe ar trebui să sint acum căldura bine-făcătoare și se aud bătăturile dulci și însuflețitoare ale inimii românismului: Alba-Iuliei.

Să lăsam trecutul, și în privința aceasta să vedem impresiunile mele cele mai recente.

Nu de mult decurse în această astfel de un de însemnată urbe a noastră restaurările ofițierilor magistrațului. Că cine s'a ales, aceea o scim deja și din prețutul d-voștre diariu. Dar că spre câtă delectare și bucurie a Magiilor, Sașilor, Jidovilor, și Țiganilor s'au purtat Românii la aceste restaurări, aceea public încă nu o scie. Să rămân înse numai eu amăgii în iluziunile frumoșe ale tinerețelor mele.

Una inse o însemn, și compatrioții mei și pentru cas analog chiar și alții bine să o noteze, că o a se distinge între cauze private și între cauze publice naționale, și că a lucra pentru cauză publică națională Română nu însemnă de loc a— și promova numai interesele personale privatisme. Solidaritate și conțelegere frățescă s'ar recere în atari casuri în procedura Romanilor, și s'ar aștepta ca cei convingiți despre imposibilitatea reușirii lor față de un alt Român sigur în reușirea lui, să recedă, și astfel să se delature ori-ce înverșunare și desbinare între fiii nemului sau cari au a sta umăr la umăr față de străin, și de altă parte a nu produce aced scandal ruginitor, ca în luptă de frate cu frate străinul să triumfe. Și dacă eora careva nu vre a fi stigmatizat de un atare Român care romanitatea numai pe buze o portă, cari de aprigi luptători naționali numai atunci să gireză când și până când pașiera ca atare Român îi folosească intereselor și aspirațiilor private — atunci feresc-să se a striga chiar și în grăi mare că neresușii el față de un alt Român, pofte că încă ceva mai Român decât el, la cutare-va post, nici nu mai vre să scie de vre'un interes sau vre-o cauză națională română.

Doră din acest trist punct de vedere an escolat fii români din inima românismului: din Alba-Iulia cu absentia lor totală de la conferința națională ținută de ună zile în Sibiu?

Prea bunul și destinsul patriot român menționat la începutul acestor șire, cetind aceea, sigur ar esclama: nu, nu se pofte, ca atari indiviđii să existe în Alba-Iulia, centrul Transilvaniei, inima românismului.

Credința pe om în fericesc, cred și eu dară, ca cel puțin în credința să fiu fericit.

Da și șper, că în epocă când numele și gloria română își recățăgă strălucirea ei străveche pe pământul locuit de români nu va rămâne ca punct negru: Alba-Iulia.

Ca la ușă se stau nouăle algerii de ablegați detași; aicea e și restituirea postului de primarior algerensc; and că și comitetul încredințat cu administrarea fondului școlastic gr. or. după o pausă mortală de mai mulți ani încă în curând vre să— și doie semne despre existența lui; aicea e adunarea generală ținută est an în Hepra de comitetul filial a asociațiunii transilvanice; și aicea e și adunarea generală pentru fond de cutare român ținută est an la noi; și încă multe alte ar mai fi toate urgente așa.

La aceste toate, d-le Redactor, apa se va destila, și cu permisivul d-voștre se va puté apoi chiar și cristaliza. La revedere.

Alba-Iulianul.

Protocoloalele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 1.

Ședința din 1 (15) Iunie 1878.

Puterile semnatare ale tratatului din 30 Martie 1856, hotărând a examina în comun intr'același gând de interes general și într'același spirit de conciliare și de pace situațiunea ce rezultă în Orient din ultimele evenimente, plenipotențiarilor Germaniei, Austro-Ungariei, Franței, Marii-Britanii, Italiei, Rusiei și Turciei s'au intrunuit, după invitațiunea ce li s'au adresat, de guvernul M. S. Imperatului Germaniei.

Se aflau față:

Pentru Germania: A. S. S. principele de Bismarck, cancelar al imperiului Germaniei;

Ex. S. D. de Bülow, secretari de stat la departamentul afacerilor străine;

A. S. S. principele de Hohenthal Schillingfuss, ambasadorul Germaniei la Paris;

Pentru Austro-Ungaria:

E. S. comitele Andrássy, ministrul afacerilor străine și al casei imperiale;

E. S. comitele Károlyi, ambasadorul Austro-Ungariei la Berlin;

E. S. baronul de Haymerle, ambasadorul Austro-Ungariei la Roma;

Pentru Franța:

E. S. D. Waddington, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Saint-Vallier, ambasadorul Franței la Berlin;

E. S. D. Desprez, ministrul plenipotențiar de I-a clasă, însărcinat cu direcțiunea afacerilor politice la ministerul afacerilor străine.

Pentru Marea-Britanie:

E. S. the Earl of Beaconsfield, primul lord al tesaurului și prin ministrul al Majestății Sale Britanice;

E. S. the Marquis of Salisbury, ministrul afacerilor străine al Majestății Sale Britanice;

E. S. lord Odo Russell, ambasadorul Angliei la Berlin.

Pentru Italia:

E. S. comitele Corti, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Lannoy, ambasadorul Italiei la Berlin.

Pentru Rusia:

A. S. S. principele Gortchacoff, cancelarul Imperiului Rusiei;

E. S. comitele Șvaloff, ambasadorul Rusiei la Londra;

E. S. D. d'Oubril, ambasadorul Rusiei la Berlin.

Pentru Turcia:

E. S. Sadulah-Bey, ambasadorul Turciei la Berlin.

Plenipotențiarii intră în ședința ași Joi 13 Iunie, la 2 ore.

D. comite Andrássy ia cuvintul în aceeași termini:

Domnilor!

„Am onore a ve propune de a încredința A. S. S. principelui de Bismarck președinția lucrărilor Congresului. Nu e numai un consuziți prin precedent, e intr'același timp un omagiu către Șverveanul de a căruia ospitalitate se bucură într'acel moment reprezentanții Europei.

„Nu me îndoiesc de aprobarea unanimă ce va găsi această propunere. Calitățile personale ale principelui, înalta sa înțelepciune ne garantează cea mai bună direcțiune pentru lucrările Congresului.

„Dor, stănt sigur că me voin întâlni cu sentimente d-voștre, constatănd chiar de la începutul primei noastre intruniri urările călduroșe ce facem tot pentru curănda restabilirea a M. S. Imperatului Vilhelm.”

Aceste cuvinte fiind primite de aprobarea cu grabă a tuturor plenipotențiarilor principelui de Bismarck mulțimesc de legioșii săi pentru simțimintele simpatice în privința Imperatului, exprimate în numele membrilor congresului de d. comite Andrássy, și se însărcina a duce la cunoștința Majestății Sale Imperatului această materie. El primese apoi președinția, adăogând:

ției îi desarmară și le luară banii ce aveau la ei și care constau din 382 galbeni, mai multe sute de florini în hârtie și o sumă de ore-care în argint. După ce constată identitatea principelui, sub-prefectul din Orșova îl cum-pără un rând de haine bune și îl trată după rangul său. Soția se asemenea au fost puși în libertate.

* (Cântul Gintei Latine), tradus încă odată în limba ebraică. D. Rabener, directorul orfelinelui Neuschatz din Iași a tradus și d-sa în limba antică ebraică Cântecul Gintei Latine spre a fi cunoscut coreligionari-dilor sei din România și a înaintat d-lui Alexandri traducerea sa, cu următoarea epistolă:

„Iași în 30 Iunie 1878. — Sti-mabului domn V. Alexandri. — Mirecești. — Traduceri în limba antică ebraică „Cântecul Gintei Latine”, spre a fi cunoscut și coreligionarii mei din România acestui pentru care, în-triul superior a conferit înălțul premiu laureatului poet român, ve rog să considerați acestă din parte-mi drept semn de omagiu triumfului dv. del Montpellier, — asigurându-vă de tot-odată că și Israelii Români sînt foarte mândri vîndu-vă în primul rang între glorioșii poeți de Gintă Latină. Imi veți mai permite dar a ve oferi un exemplar imprimat din traducere, și me voi simți prea fericit onorându-mă răspunsul d-văstre de primire.

„Al d-văstre, cu înaltă stîmă și considerație, — M. S. Rabener, directorul Orfelinelui I. Neuschatz, predicator și membru onorific a mai multor societăți humanitare din Iași.”

Ilustrul nostru poet a răspuns prin următoarele:

„Mirești, 2 Iuliu 1878. — Dom-nule predicator. — Cu mare mulțămire am primit scrisoarea d-văstră, împreună cu traducerea ce ați făcut în limba antică ebraică a Cântului Gintei Latine. Nu me îndoeșcă această traducere trebuie să fie exactă, fiind lucrată de un om învîțat în bogata limbă a Talmudului, însă regret foarte mult de a nu o pute înțelege și de a nu pî-trunde frumsețea ei. Ve mulțămesc, domnule meu, pentru oferirea ce mi-ați făcut a unui exemplar imprimat al traducerii d-văstră, precum și pentru complimentele cuprinse în scrisoarea ce mi-ați adresat, și ve rog să primiți încredințarea distincte mele considerații. — V. Alexandri.”

„Presă.”

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografie daco-română.

(Urmas).

Acest semn e dară pentru că să arete pe ș, silaba scurtă. Am arătat că în literatura bisericească acest a încă a mai avut semnele întonării; se află și înalt și greu v. Deci semnul nostru numai atunci poeți fi perfect, dacă poeți reprezenta todeodată și întonările vocalelor schimbate.

Ce semne am puté dară crea? Me reintore la strămoșii nostri de câte-va vécuri.

Am arătat că strămoșii nostri din A slăven au făcut litera v, carea s'a primit de bună în atâte vécuri, și nime — barem după literatura bisericească nu a mai cercat să o facă alcutat.

Deci sîntem dedată cu litera a-césta, și nu ni va pîrî lucru străin și nou, dacă vom primi semnul stră-moșesc, cu care din A s'a făcut litera întregă.

În acest mod pentru v recomand semnul: — o linie orizontală scurtă, care în stînga are o linie perpendic-ulară mai subțire și mai scurtă.

În acest mod reînviem semnul vechiu al literaturii bisericești, pen-tru de a fi semn nou în literatura cu litere; e continuu ideile strămoșilor.

La combinarea acestă ni-a că-put amine arătătorilor pe orologiu, care-ți prin mișcarea sa în sus ori în jos arată dre deosebire.

Acest semn pôte fi și regulatoriu, arătătorul sonorilor înalte, și grele chiar ca și linia —. În sonul prop-avem todeodată și semnul alcutat, și semnul greu, — deci arătăm dela pozițiunea lui ca să arete ton înalt ca silaba lungă, și ton greu asemenea sil-abă lungă, p. e. mamă, v este fără ton adică silabă scurtă; aperei v este cu ton înalt; mîncă, x este cu ton greu, — și firesce că se pôte forma cât de frumos pentru tipar.

Semnul scurtării v nu are che-mare să arete strămutarea sonorului; afară de acestă, e nedoplin, pentru că nu bagă în samă accentele de lipsă pentru sonul v, — și încât v s'a primî de bun, atunci preste el e lipsă încă uneor de semnul ascuțit, ararori de semnul greu, căci numai așa se pot reprezenta schimbările întonării. Dar cine ar puté dice că e frumos două semne pe o literă, și mai ales când al scurtării, nu are fundament nici după semnele altor limbi nici după natura sonorilor în limba noastră.

Acest semn se pôte pune pe tôte vocalele, din cari s'a derivat a, și în acest mod putem susține și etimologia. Etimologia nu o pot duce mai departe alcu cu ortografia fără semnele trebuincioșe, cari să arete sonorile și întonările.

Incă fonetismul cel mai riguros ar deveni la putere, atunci pentru x, trebuie să se formeze literă nouă.

Față cu a, formarea nu ar fi grea, pentru că punctul din cornul lui a l'as străforma în semnul primit —, adică ar rămân e latin cu capul din v. Însă formarea acestă ar fi grea față de celelalte vocale, — și pelângă asta mai trebuie să se pună semnele întonării.

Dar din evanghelii citat se vede că mai multe sute de limbi se scriu cu litere ca în acele limbi, vocalele încă și strămută sonorile, și nime s'a încercat ca între literile latine să în-troducă vocale nouă, adică litere nouă pentru sonorile schimbate, — și acestă nu am puté-o face nici noi cu vo-calele noastre.

Ar mai merge, dacă s'a s' nascé numai din a, dar critică areră ni-a spus că în literatura bisericească nu s'a puté desvîli limba deplin, pen-tru că numai prin x, ori din ce vocală, nu s'a considerat etimologia, după cum ar fi trebuit pentru dezvoltarea limbii.

(Va urma).

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 31 Iuliu n. Fôia oficială anuncie: În urma ordinului împărătesc în anul acesta nu vor avé loc exercițiile rezervelor din fîntul comande-lor generale din Agram și Sibiu.

Viena, 31 Iuliu. După înscîntări oficiale în Seraievo domnesce anarhie completă. Guvernatorul și comandant-ul superior, carî fugiră fură prinși și aduși însep. Mazaș pașă fu de-finit și înlocuit de guvernator cu H a f i z pașă comandant superior. Casa lui Mazaș și arsenalul au fost pră-date. S'a incins o luptă sângeră în-tre popor (plebe) și organele de se-curitate.

„Polit. Corr.” anuncie din Sera-ievo: Și Stafiz pașă e prins și casa lui prădată.

Berlin, 31 Iuliu n. Principele de corônă a ratificat tratatul de Berlin. Schimbarea ratificărilor se va face sâmbătă.

Brood, 31 Iuliu n. Philipovs ca fost eri în Broodul turcesc și ađi s'a dus la Derwent și din partea au-torităților turcesci a fost primit forțe cordial. Primarii comnelor au accentuat, populațiunea locuind destul de aproape de graniță, cunoscé bunătatea și dreptă administrățiunea a Austriei și de aceea s'auță cu linice și în-că-deră asupra evenimentelor.

Constantinopol, 31 Iuliu n. Sule-taru la trimis (după cum afirmă „Polit. Corr.”) consiliul de ministri o scri-șoră, în care se exprimă condițiunile statorice în privința ocupațiunii austriece trebuiesc susținute.

Inarmările legii albanese con-tra Serbilor și Montenegroilor iau di-mensiuni amenințătoare.

Bursa de Viena din 31 Iuliu n. 1878.

Metalele 5%	64
Imprumutul stat, 5% (sept.)	65.65
Imprumutul de stat din 1860	114.60
Aciunii de bancă	893
Aciunii de credit	262.25
London	114.95
Argint	109.15
Galbin	5.41
Napoleon d'aur (poli)	9.19
Valuta d'aur împăriei germană	56.60

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 27 Aug. și 27 Sept. imobil. lui Iosif Grosz în Petroseni (jud. cerc. Haje); în 1 Aug. imobil. lui Nistor Bunic în Mercuria (trib. Sibiu); în 13 Aug. și 18 Sept. imobil. reamăsiu după Oprea Barbu în Satu lung (trib. Brașov); în 21 Aug. și 30 Sept. imobil. lui Moise și Mariei Neagu în Calbor; în 5 Aug. imobil. și imobil. lui Frideric Polder în Sighișoara (jud. cerc.); în 21 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Gavril Bota în Nepos (jud. cerc. Năsăud); în 24 Aug. și 24 Sept. imobil. lui Mihaș și Ecaterinei Schneider în Arșop; în 3 Aug. imobil. lui Ilie și Ioan Monitor în Timbaș (trib. Sibiu); în 24 Aug. și 24 Sept. imobil. reamăsiu după Ioan Deesi și soției sale în Cluj (tribunal); în 17 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Ioan a lui Simeon Antal în Toplița rom; în 17 Aug. și 21 Sept. imobil. lui Gregorie Croita și soției în Toplița rom (jud. cerc. Reghin Săseș); în 9 Aug. imobil. lui Ladislav Petul în Baia-Mare (jud. cerc.).

Nr. 107/1878.

CONCURS

La gimnasial public român de re-ligiuniș gr. or. precum și la școala comercială publică română gr. or. au devenit vacante următoarele posturi de profesori:

1. Două posturi de profesori gim-nasiali pentru filologia clasică (L. la-tină și elină).
  2. Un post de profesor la școala comercială pentru științele mercantile.
- Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termen până la 15/27 August a. c.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa eforie școlară instruite cu documentele:

- a) că sînt de naționalitate români și de religiuș gr. or.; b) că au pur-tare politică și morală bună, c) că sînt sănătoși; d) că în sensul statu-tului organic al Metropoliș române gr. or. din Ungaria și Transilvania și în regulamentului provisoric al archi-dieceșii transilvane pentru esaminarea candidațiilor de profesură la școale secundare române confesionale, an-absolute concurenții la gimnasii, facul-tate filosofică la vre-o Universitate din patrie sau din străinătate; iară concurenții la școala comercială vr-o academie comercială din patrie (Aus-tro-Ungaria).

Salariul pentru fiecare din ace-ste trei posturi este în anul prim (de probă) 700 fl. v. a. După ce depune candidatul esamenul de profesură pre-scris de lege va obține salariul anual sistemat cu 800 fl. v. a. cu prospect de înaintare la timpul setu în 900 fl. v. a. și cu drept de pensionare v. a. Brașov în 16 Iuliu 1878 v.

Eforia școlilor centrale române gr. or.
1—3

CONCURS.

La școala capitală normală dela biserica sîntei Adormiri a Maicii Dom-nului din Satulung, protopresbiteratu-l Brașovului I, au devenit două posturi investitorice, pentru a căror ocupare se escrie concurs, cu termen până la 20 August a. c.

Salariul anual pentru unul este 250 fl. v. a. cu prospect de a se înmulți salariul tot la câte 5 ani de serviciu cu câte 50 fl. v. a. și pe lângă îndatorare, ca pentru aceste se țină ambii învețitori prelegerile tre-buincioșe și la școala de repetițiune.

Doritorii de a ocupa vre-unul din premenționatele două posturi în-vețitorice sînt avisați a-și așterna subscrisul comitet suplicelor lor adre-sate către rectorul-ministru domn pro-topresbiter Iosif Barau în Brașov și instruite în sensul Statutului organic cu atestat de botex și cu testimoni școlăstice, că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și cursul pedagogic sau teologic și că au depus esamenul de calificățiune.

Satlung, 2 Iuliu, 1878.

Comitetul parochial al bisericii sîntei Adormiri.

Radu Popea m. p.,
parochu și președite.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de în-vețitoriu și capelan, ambele combinate în comuna Vaideiu, protopresbiteratul Orăștiei, pentru acestă se escrie concurs cu termenul până la 14 Sep-tembrie 1878.

Emolumentele sînt:

1. 920 fl. v. a. salariu din veni-tele alodiali;

2. cuartir liber, cu grădina de legumi lângă școala în estensiune de 553 org. □, 4 orgii lemne de foc aduse în locuință; —

3. 1/3 parte din tôte venitele pa-rochiei gr. or. Vaideiu classa II, cari din urmă computeate fac 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a și adresa concurenșele lor, bine instruite la oficiul protopresbiteral a Orăștiei; dovădind că sînt teologi ab-solți, că au depus esamen de cali-ficățiune, că posed calificățiunea pre-scrisă prin statutul organic, în fine că sînt prinși necesătorii.

Vaideiu în 11 Iuliu 1878. —

Comitetul parochial în contele-gere cu protopresbiterul —

Ioan Basarab m. p.
paroch gr. or. preș.

3—3

Sr. 1558/1878
sabișli.

CONCURS.

Pentru întregirea postului de no-tariu în comuna mare Gurariuș s'a deschide prin acestă concurs până in-clusive 25 August 1878 s. n.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt 400 fl. salariu, cuartir liber și tacele obicnute pentru scriștele privațiilor.

Doritorii de a ocupa acest post vor avé a-și așterna rugăriile lor instruite în sensul art. de lege XVII e 1871 în termenul mai sus la prețorele cercului.

Săliște 23 Iuliu 1878.

3—3

Pretorele cercuale.